

Høringsnotat

om endringer i universitets- og høyskoleloven

Kunnskapsdepartementet tar sikte på å fremme forslag om endringer i lov av 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) i henhold til vedlagte forslag.

Det foreslås endringer i universitets- og høyskoleloven § 2-1 vedrørende NOKUTs (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) oppgaver og myndighet, endringer i universitets- og høyskoleloven § 3-9 om eksamen, i universitets- og høyskoleloven § 4-7 om sanksjoner ved juks, samt endringer i forbindelse med sammenslåing av institusjoner, institusjonenes ansvar for norsk fagspråk, bruk av betegnelsen universitetssykehus og innlemming av Arkeologisk museum i Stavanger i Universitetet i Stavanger.

1 Endringer i forbindelse med evalueringen av NOKUT

1.1 Innledning

Departementet foreslår endringer i universitets- og høyskoleloven § 2-1 om NOKUTs (Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen) oppgaver og myndighet.

Siden opprettelsen av NOKUT 1. januar 2003 har NOKUT i tråd med sitt mandat hatt hovedfokus på kontroll av kvaliteten av utdanningen i universitets- og høyskolesektoren. NOKUT har nå etablert seg som et velfungerende kontrollorgan i universitets- og høyskolesektoren.

Et sentralt aspekt ved NOKUTs kontrolloppgaver er at kontrollen skal bidra til utvikling av kvaliteten ved institusjonene. Der NOKUT gjennom kontrolltiltak oppdager, påpeker mangelfulle forhold og eventuelt igangsetter tiltak, har dette gjennom de prosesser som har blitt iverksatt ved de enkelte institusjonene gitt viktige bidrag til utvikling av kvaliteten på utdanningstilbudene. Departementet mener at kontrollvirksomheten fortsatt må være NOKUTs sentrale oppgave i arbeidet med å følge opp at norske høyere utdanningstilbud holder en høy internasjonal kvalitet. Departementet mener imidlertid at det er behov for at NOKUT i sitt arbeid fremover i større grad også retter fokus på også andre måter å bidra til utvikling av kvaliteten ved institusjonene. Departementet ønsker også at NOKUT i større grad skal dele sin kunnskap med institusjonene og søke å bistå institusjonene i deres utviklingsarbeid. For at NOKUTs rolle skal endres i tråd med dette ser departementet det som tjenlig at NOKUT gis et større handlingsrom og økt fleksibilitet med hensyn til hvilke virkemidler som skal benyttes i tilsynet med kvaliteten i både høyere utdanning og i fagskoleutdanning.

Forslaget går i hovedsak ut på å nærmere presisere formålet med NOKUTs virksomhet og NOKUTs rolle, samt presisere at NOKUT i sin tilsynsrolle har myndighet til å anvende andre virkemidler enn de som i dag fremgår av universitets- og høyskoleloven § 2-1. NOKUTs kontrolloppgaver, som i ytterste konsekvens vil kunne få inngripende

følger for en institusjon under universitets- og høyskoleloven, bør etter departementets vurdering fortsatt være lovfestet i universitets- og høyskoleloven § 2-1.

NOKUT har ved siden av sin tilsynsrolle overfor universitetene og høyskolene også oppgaver knyttet til godkjenning og oppfølging av kvaliteten på fagskoletilbud, jf. lov av 20. juni 2003 nr. 56 om fagskoler (fagskoleloven). Forslag til endring av NOKUTs rolle gjelder for NOKUTs virksomhet i sin helhet, herunder også godkjennings- og kontrollarbeidet med fagskoler etter fagskoleloven. Departementet påpeker likevel at NOKUTs godkjenningsmyndighet i forhold til fagskoler skal opprettholdes slik det fremgår av fagskoleloven, men at departementet vil vurdere behovet for endring i forskriftene til fagskoleloven som følge av det foreliggende forslag til endring i universitets- og høyskoleloven § 2-1.

1.2 Bakgrunn for lovforslaget

I St. prp. nr. 1 (2007-2008) tok departementet initiativ til en ekstern evaluering av NOKUT. Formålet med evalueringen var å gi departementet mer kunnskap om hvordan NOKUT utfører sine lovpålagte oppgaver, og om NOKUT tilfredsstiller kriteriene for medlemskap i European Association for Quality Assurance Agencies.

Evalueringskontrakten ble formelt gitt av departementet til NIFU STEP 29. juni 2007, som satte sammen evalueringskomiteen. Komiteen besto av fem internasjonale forskere med god kunnskap innenfor kvalitetssikring. Komiteens arbeid ble kordinert av professor Lee Harvey (Storbritannia), dr. Liv Langfeldt (Norge) og dr. Bjørn Stensaker (Norge). NIFU STEP var sekretariat for evalueringskomiteen. Oppdraget for evalueringen var todelt:

- (1) Komiteen skulle finne ut om NOKUT oppfyller *European Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area*, som også fungerer som kriterium for medlemskap i ENQA¹. Standardene ble vedtatt på den fjerde ministerkonferansen i Bologna-prosessen i Bergen 19. til 20. mai 2005.
- (2) Komiteen skulle evaluere NOKUTs rolle i norsk høyere utdanning og fagskoleutdanning.

Komiteen overleverte evalueringsrapportene til departementet 29. februar 2008. Departementet avholdt et høringsmøte om evalueringskomiteens rapporter om NOKUT 5. juni 2008.

Evalueringen viser at NOKUT klart oppfyller kravene i de europeiske standardene for kvalitetssikring av høyere utdanning. Når det gjelder komiteens andre evalueringsoppgave, la komiteen frem enkelte forbedringspunkter.

¹ European Association for Quality Assurance in Higher Education

For det første pekte komiteen på at NOKUT er et uavhengig organ, men at dagens lover og forskrifter setter for strenge grenser for NOKUTs autonomi og gir NOKUT lite rom for fleksibilitet sammenliknet med andre profesjonelle evalueringsorganer. Komiteen påpekte samtidig at NOKUT ikke benytter den fleksibiliteten og selvstendigheten organet faktisk har innenfor dagens lovverk. Komiteen anbefalte at departementet og NOKUT sammen bør gå gjennom regelverket for å øke fleksibiliteten. Det ble samtidig påpekt at for å sikre NOKUTs autonomi, i form av kontroll over egen tid, foreligger det et behov for å ha en langsiktig plan for NOKUTs virksomhet. Når det gjelder NOKUTs styre, bør det etter komiteens vurdering innta en mer overordnet strategisk rolle enn det har i dag. NOKUTs styre skal være en strategisk aktør, et beslutningsorgan med vekt på strategi.

For det andre pekte komiteen på at NOKUT i for stor grad er opptatt av kontroll og i for liten grad av institusjonell og akademisk utvikling. Komiteen anbefalte at NOKUT finner en bedre balanse mellom kontroll og utvikling. Her ble det påpekt at det er en fordel om NOKUT kan tydeliggjøre hva som er henholdsvis kontroll- og forbedringsprosesser. Videre var det etter komiteens mening viktig at NOKUT påtok seg en sterkere utviklingsorientert rolle i sitt arbeid, eksempelvis at det i større grad gir råd til institusjonene før akkrediterings- eller evalueringsprosesser i gangsettes. Komiteen la i denne sammenheng særlig vekt på viktigheten av tett dialog med sektoren for å stimulere til utvikling av kvaliteten i utdanningen. Komiteen så det som viktig at NOKUT bidrar med mer informasjon til sektoren vedrørende kvaliteten av norsk høyere utdanning og således bidrar til å stimulere til kvalitetsutvikling.

Når det gjelder akkrediteringsprosessen, anbefalte komiteen at den bør gjøres enklere, mindre ressurskrevende og mer fokusert. De anbefalte at førstegangsakkreditering av studieprogram bør omgjøres til en lisensprosedyre uten bruk av eksterne sensorer. I forhold til akkrediteringskriteriene anbefalte komiteen NOKUT å vurdere å utvikle ulike akkrediteringskriterier for ulike studieprogrammer, for eksempel ulike kriterier for akademiske og yrkesrettede programmer. Komiteen påpekte at det generelt er viktig at kriteriene er fleksible og samstemte og brukes konsekvent.

For å gjøre det norske kvalitetssikringssystemet bedre kom komiteen med detaljerte forslag til endringer i systemet. Fokuset bør etter komiteens oppfatning i framtiden fortsatt ligge på evaluering av kvalitetssikringssystemene ved institusjonene (audit), men da med en form som er mer forbedringsorientert, på nasjonale evalueringer og på reakkreditering av eksisterende studieprogrammer. Når det gjelder hvilke evalueringsredskaper som skal prioriteres i fremtiden anbefalte komiteen at NOKUT og departementet drøfter dette nærmere.

Komiteen la til grunn i sin rapport at NOKUT per i dag har tilstrekkelige ressurser til å løse dagens oppgaver, men dersom oppgaveporteføljen øker, kan dette endre seg.

1.3 Gjeldende rett

Gjennom endringer i universitets- og høyskoleloven i 2002, jf. Ot.prp. nr. 40 (2001-2002), ble det lovfestet et eget nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen, NOKUT, som formelt ble opprettet med virkning fra 1. januar 2003. Bestemmelser om NOKUTs myndighet, oppgaver og organisering ble i hovedsak videreført i ny lov om universiteter og høyskoler som trådte i kraft 1. januar 2006, jf. Ot.prp. nr. 79 (2003-2004).

NOKUTs oppgaver er regulert både av lov og forskrift. NOKUTs mer overordnede formål, virkeområde, sammensetning, oppgaver og krav til virksomheten er regulert i kapitel 2 i universitets- og høyskoleloven. De konkrete bestemmelsene om virkemidler, hvordan NOKUT skal utføre sitt arbeid og standarder er regulert i forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler, fastsatt av departementet.

NOKUT har i tillegg fastsatt forskrift om standarder og kriterier for akkreditering av studier og kriterier for akkreditering av institusjoner i norsk høyere utdanning, som utdyper kravene til akkreditering. NOKUT har også i forskrift fastsatt utdypende kriterier for evaluering av universiteters og høyskolars kvalitetssikringssystem for utdanningsvirksomheten. Begge forskriftene er fastsatt med hjemmel i forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler fastsatt av departementet.

NOKUT har også oppgaver etter fagskoleloven, herunder å godkjenne fagskoletilbud. Etter fagskoleloven skal NOKUT, i tillegg til å behandle søknader om godkjenning av nye fagskoletilbud, behandle søknader om vesentlige endringer i allerede godkjente tilbud, herunder etablering av godkjente undervisningstilbud på nye steder. NOKUT utarbeider også retningslinjer for behandlingen av søknader om godkjenning, herunder krav til utformingen av søknader, krav til dokumentasjon av styringsordning og reglementer m.m. Departementet fastsatte 23. april 2008, med hjemmel i fagskoleloven, ny forskrift om godkjenning av fagskoler. Den nye godkjenningsforskriften åpner for at tilbyder av utdanning som er godkjent som fagskoleutdanning på bestemte vilkår kan få fullmakt til selv å opprette fagskoleutdanninger innen avgrensede fagområder (godkjent tilbyder), jf. fagskoleloven § 2 annet ledd. Fagskoleloven stiller krav om at tilbyderne skal ha interne systemer for kvalitetssikring. NOKUTs rolle som tilsynsorgan er tydeliggjort i fagskoleloven § 2 femte ledd som gjenspeiles videre i den nye godkjenningsforskriften.

Etter universitets- og høyskoleloven § 2-1 første ledd er NOKUT et faglig uavhengig forvaltningsorgan underlagt departementet. I dette ligger det at NOKUT er underlagt departementets alminnelige styringsmyndighet i økonomiske, organisatoriske og administrative forhold, men departementet kan ikke gi NOKUT pålegg om den faglige virksomheten utover det som er hjemlet i lov eller forskrift. Departementet kan således ikke instruere NOKUT i konkrete faglige vurderinger eller overprøve de faglige vurderingene som ligger til grunn for de enkelte godkjennings- og akkrediteringsvedtak.

NOKUT skal etter universitets- og høyskoleloven § 2-1 første ledd, gjennom akkreditering og evaluering, kontrollere kvaliteten ved norske institusjoner som tilbyr høyere utdanning. Kontrollmyndigheten er etter universitets- og høyskoleloven § 2-1 knyttet opp til NOKUTs akkrediterings- og evalueringsarbeid. Akkreditering forstås i universitets- og høyskoleloven som en faglig bedømming av om en høyere utdanningsinstitusjon og de studier denne tilbyr, fyller et gitt sett av standarder, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-1 første ledd. Akkrediteringen skal baseres på evaluering foretatt av eksterne sakkyndige oppnevnt av NOKUT. Saksbehandling og fastsetting av standarder er fastsatt av departementet i forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler.

Det fremgår av universitets- og høyskoleloven § 2-1 første ledd at NOKUTs akkrediterings- og evalueringsvirksomhet skal utformes slik at institusjonene skal dra nytte av det i sitt kvalitetssikrings- og utviklingsarbeid. Institusjonene er pålagt etter universitets- og høyskoleloven § 1-6 å ha et tilfredsstillende internt system for kvalitetssikring. Departementet har fastsatt nærmere bestemmelser om krav til kvalitetssikringssystem i forskrift om akkreditering, evaluering og godkjenning etter lov om universiteter og høyskoler.

Etter universitets- og høyskoleloven § 2-1 annet ledd bokstav a til f har NOKUT følgende oppgaver:

- Evaluering av institusjonenes system for kvalitetssikring.
- Akkreditering av institusjoner.
- Akkreditering av studietilbud.
- Revidering av akkreditering som allerede er gitt.
- Evalueringer av betydning for å kunne bedømme kvaliteten i høyere utdanning. Departementet kan pålegge organet å foreta slike evalueringer.
- Generell godkjenning av utdanning fra institusjoner som ikke går inn under denne lov.

Bestemmelsen gir en oversikt over hvilke oppgaver som er pålagt NOKUT etter universitets- og høyskoleloven, mens de konkrete bestemmelsene om virkemidler, hvordan NOKUT skal utføre sitt arbeid og standarder er regulert i ovennevnte forskrifter.

Det følger av universitets- og høyskoleloven § 2-1 fjerde ledd at alle evalueringer som foretas av NOKUT er offentlige, og at NOKUT skal bidra til at disse gjøres kjent.

1.4 Departementets vurdering og forslag

Evalueringskomiteen anbefaler både endringer av forhold som reguleres i lov og forhold som reguleres i forskrift. Før man kan vurdere nærmere konkrete endringer i forskriftene som omhandler NOKUT, er det i første omgang nødvendig å vurdere de rammene som er fastsatt i universitets- og høyskoleloven § 2-1 som omhandler NOKUTs oppgaver og myndighet. Det er viktig at man ser sammenhengen og

forholdet mellom lov og forskrift i utarbeidelsen av forslag til ny bestemmelse om NOKUTs myndighet og oppgaver.

Formålet med NOKUTs virksomhet

Siden NOKUT formelt ble opprettet 1. januar 2003 har NOKUT klart å etablere seg som et faglig uavhengig organ som satt kvalitetssikring og kvalitetsutvikling tydelig på dagsorden i universitets- og høyskolesektoren. Evaluering av NOKUT viser at de norske institusjonene samlet sett er positive til NOKUT og NOKUTs arbeid overfor sektoren.

Departementet viser til at det ved opprettelsen av NOKUT 1. januar 2003 var behov for klare og presise regler om NOKUTs arbeidsoppgaver og myndighet, for å tydelig beskrive de oppgaver NOKUT skulle ha fra starten av. Fra NOKUTs perspektiv var det også viktig med et utfyllende regelverk for å ha legitimitet ovenfor sektoren ved utøvelsen av kontroll- og godkjenningsvirksomheten. Departementet ga NOKUT derfor klare rammer for organets arbeid og myndighet slik det følger av universitets- og høyskoleloven § 2-1, og gjennom nærmere presiseringer i forskrifter.

Departementet vil understreke at NOKUT, som nytt forvaltningsorgan i universitets- og høyskolesektoren, i etablerings- og oppstartsfasen har hatt behov for noe tid til å utvikle sin rolle og igangsette og utføre sine oppgaver. NOKUTs arbeid har derfor naturlig i stor grad vært styrt av lovpålagte plikter til å gjennomføre diverse evalueringer, behandle søknader om akkreditering av institusjoner og studieprogram og søknader om godkjenning av annen utdanning mv., hvor kontrollaspektet har vært fremtredende. Fra opprettelsen har NOKUT således hatt hovedfokus på kontroll av kvaliteten av utdanningen ved institusjonene.

Etter opprettelsen av NOKUT har institusjonene fått på plass sine lovpålagte kvalitetssikringssystemer, som NOKUT har evaluert og vurdert. Flere institusjoner og studietilbud er akkreditert, nasjonale evalueringer er gjennomført mv., slik at NOKUTs arbeid videre etter departementets mening bør fokuseres mer direkte på utvikling av kvaliteten av utdanningen, også med bruk av andre virkemidler enn de rene kontrolltiltak. Departementet ønsker ikke at NOKUTs myndighetsrolle skal endres som sådan, men at fokus i NOKUTs arbeid skal vris mer mot institusjonenes arbeid med utvikling av kvaliteten i utdanningene, det akademiske og det institusjonelle ved institusjonene. Departementet ønsker fortsatt at NOKUT skal føre kontroll med kvaliteten i utdanningstilbud og med institusjoner, men da i en bredere tilsynsrolle som er mer i tråd med anbefalingene i evalueringen av NOKUT. Departementet ser det som hensiktsmessig at NOKUT i sitt arbeid tydeliggjør hva som er forbedrings- og utviklingsprosesser og hva som er kontrollprosesser. Videre er det viktig etter departementets mening at den videre kontrollvirksomheten blir mer målrettet mot tilbud eller områder der det er identifisert særlig behov for å iverksette kontrolltiltak.

For at NOKUT skal kunne gå inn i en utvidet tilsynsrolle som beskrevet ovenfor, ser departementet det som tjenlig å endre universitets- og høyskoleloven § 2-1 slik at NOKUT gis tilstrekkelig handlingsrom til å utføre sine oppgaver i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet. Den foreslåtte endringen vil også være i tråd med Stortingets ønske om at NOKUT skal være et lite og ubyråkratisk organ, jf. Innst. O. nr. 40 (2001-2002).

For å tydeliggjøre formålet med NOKUTs virksomhet, foreslår departementet å innta en egen bestemmelse om formålet med NOKUTs virksomhet. I dag er ikke formålet med NOKUTs virksomhet eksplisitt nedfelt i universitets- og høyskoleloven, men fremgår indirekte av NOKUTs lovpålagte oppgaver. Departementet foreslår at det lovfestes at formålet med NOKUTs virksomhet både er å føre tilsyn med kvaliteten ved norske institusjoner som tilbyr høyere utdanning og bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningene ved institusjonene. Formålsbestemmelsen vil alene ikke pålegge NOKUT plikter og oppgaver, men den skal være en rettesnor for NOKUTs virksomhet og arbeid.

Når det gjelder ansvars- og arbeidsfordelingen mellom departementet og NOKUT vil departementet fortsatt ha det overordnende ansvaret for styring og oppfølging av resultater i norsk høyere utdanning, og det overordnede ansvaret for at institusjonene har en virksomhet som holder en høy internasjonal kvalitet. Det er videre styret ved den enkelte institusjonen som har ansvar for at kvaliteten av utdanningene de tilbyr er i overensstemmelse med de krav som stilles i lov og forskrift og at institusjonen har et aktivt arbeid med kvalitetssikring av sine tilbud. NOKUTs ansvar vil fortsatt være å føre tilsyn med kvaliteten på utdanningsvirksomheten i sektoren, og det er viktig at NOKUTs faglig uavhengige rolle videreføres som i dag. Departementet ønsker imidlertid å synliggjøre bredden i NOKUTs tilsynsrolle i loven og legge til rette for at NOKUT i større grad enn tidligere kan være en aktiv bidragsyter inn mot institusjonenes utviklingsarbeid.

Det vises til lovforslaget § 2-1 annet ledd.

NOKUTs rolle som faglig uavhengig statlig forvaltningsorgan

NOKUT skal etter departementets forslag fortsatt være et faglig uavhengig statlig forvaltningsorgan slik det fremgår av universitets- og høyskoleloven § 2-1. Etter departementets forslag vil NOKUT, som i dag, være et statlig forvaltningsorgan underlagt departementets alminnelige styringsmyndighet når det gjelder økonomiske, organisatoriske og administrative forhold, herunder NOKUTs utøvelse av generelle forvaltningsoppgaver. Videre ligger det i begrepet at departementet kan delegere forvaltningsoppgaver til NOKUT. NOKUT vil fortsatt være et faglig uavhengig organ i den betydning at departementet ikke kan overprøve NOKUTs faglige vurderinger eller gi NOKUT pålegg i faglige spørsmål ut over det som fastsatt i lov eller med hjemmel i lov. Departementet kan således ikke bruke sin instruksjonsmyndighet i forhold til NOKUTs faglige vurderinger. Departementet vil heller ikke ha myndighet til å overprøve NOKUTs akkrediteringer.

Det vises til lovforslaget § 2-1 første ledd.

NOKUTs oppgaver og tilsynsrolle

På bakgrunn av anbefalingene i evalueringen av NOKUT og at departementet ønsker at NOKUT skal ha sterkere fokus på forbedring og utvikling i sin virksomhet, foreslår departementet endringer og presiseringer av NOKUTs rolle og oppgaver.

Departementet foreslår at NOKUTs spesifikke oppgaver etter universitets- og høyskoleloven § 2-1 annet ledd videreføres, men at det tydeliggjøres i bestemmelsen at oppgavene ikke er uttømmende for NOKUTs virksomhet. Departementet ser at det er behov for å videreføre lovfestingen av de oppgavene som gir NOKUT myndighet til å igangsette og utføre kontrolloppgaver hvor ytterste konsekvens er at institusjonene mister sin akkreditering. Departementet foreslår ingen endringer i fagskoleloven som omhandler NOKUTs ansvar med godkjenning av fagskoler.

I tillegg foreslår departementet at det presiseres i loven at NOKUT også kan benytte seg av andre virkemidler og gjennomføre andre tiltak enn de som nevnes særskilt, som er i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet. Departementet vil med dette forslaget tydeliggjøre at NOKUT har hjemmel til å igangsette andre tiltak og oppgaver enn de som eksplisitt nevnes, og vil således gi NOKUT større fleksibilitet og handlingsrom. NOKUT bør for eksempel i større grad vurdere å gå inn i en mer aktiv dialog med de enkelte institusjoner før det iverksettes bruk av tyngre virkemidler som for eksempel en full reakkrediteringsprosess med nedsettelse av sakkyndige komiteer mv. Det bør for eksempel være aktuelt for NOKUT å utbe konkrete redegjørelser fra institusjonene før slike tiltak igangsettes.

Departementet viser til at når NOKUT har hjemmel til å ta fra en institusjon eller et studieprogram akkrediteringen og gjennomføre diverse evalueringer, som innebærer inngripende tiltak for en institusjon, bør NOKUT også kunne igangsette og gjennomføre andre mindre inngripende tiltak. Med departementets forslag vil det bedre tydeliggjøres at NOKUT selv må vurdere hvilke tiltak som kan være aktuelle i hvert enkelt tilfelle. Departementet ser det som hensiktsmessig og i overensstemmelse med formålet med NOKUTs virksomhet, at NOKUT har til rådighet og benytter seg av et bredt spekter av virkemidler i sitt arbeid for å kontrollere og føre tilsyn med kvaliteten av utdanningen, samt å bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningen ved institusjonen. Etter forslaget stilles det krav for å igangsette andre kontroll- og tilsynstiltak om at virkemidlene er i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet slik det fremgår at lovforslaget § 2-1 annet ledd.

Departementet foreslår at det lovfestes at NOKUT i sitt arbeid skal søke å bistå institusjonene i sitt utviklingsarbeid. Begrepet "*utviklingsarbeid*" omfatter mer enn institusjonens kvalitetsarbeid. Det vil også gjelde blant annet utvikling av andre institusjonelle og akademiske forhold ved institusjonen. Ved å presisere at NOKUT "*skal søke å bistå*" institusjonene i deres utviklingsarbeid mener departementet at NOKUT, i tråd med anbefalingene i evalueringen, i større grad skal gi institusjonene råd og dele sin kunnskap med institusjonene. Bistanden vil for eksempel kunne være

rådgivning der institusjonene henvender seg til NOKUT, generell rådgivning og informasjon til sektoren mv. Det er videre ønskelig at NOKUT på sikt i større grad innhenter, systematiserer, analyserer informasjon om kvalitetsarbeid i sektoren for å kunne formidle dette til utdanningsinstitusjonene. I dette utviklingsarbeidet bør NOKUT også kunne ha en utvidet rolle i å bistå og spille inn til departementets oppfølging av sektoren.

Når det gjelder forslaget om at NOKUT skal søke å bistå institusjonene i deres utviklingsarbeid, ser departementet dette som en viktig presisering av gjeldende rett både i forhold til at båndene mellom NOKUT og institusjonene bør bli noe sterkere, og som en viktig forutsetning for at NOKUT faktisk skal bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningen ved institusjonene.

Den nærmere konkretiseringen av NOKUTs tilsynsrolle vil måtte skje gjennom endringer i departementets forskrifter som regulerer NOKUTs oppgaver mer i detalj. Departementet vil også her vurdere behovet for endringer i forskriftene til fagskolene. Departementet vil igangsette et arbeid med å revidere forskriftene og sende disse på bred høring i etterkant av Stortingets behandling av lovforslaget.

Det vises til lovforslaget § 2-1 tredje, fjerde og femte ledd.

Forholdet mellom NOKUT og institusjonene

Departementet mener at en vridning av NOKUTs fokus og et utvidet formål for NOKUTs virksomhet i lov vil ha en praktisk, men ikke formell innvirkning på forholdet mellom NOKUT og institusjonene. Departementet ønsker en tettere kontakt og dialog mellom NOKUT og institusjonene samtidig som NOKUT beholder sin faglige frihet og autonomi. Etter departementets oppfatning bør NOKUT i større grad enn i dag dele sin kunnskap om kvalitet i utdanningen med institusjonene for at institusjonene i best mulig grad skal kunne drive eget utviklingsarbeid. Departementet anser at denne oppgaven på sikt vil lette NOKUTs tilsynsoppgaver da institusjonene vil bruke informasjonen fra NOKUT til å forbedre egne kvalitetssystemer og rutiner.

Det vises til lovforslaget § 2-1.

2 Endringer i forbindelse med sammenslåing av institusjoner

2.1 Bakgrunn for lovforslagene

NOU 2008: 3 *Sett under ett* anbefaler at det tas grep for at dagens universiteter og høyskoler slås sammen til åtte til ti større institusjoner for å møte ulike utfordringer og skape større og mer robuste enheter. Departementet ser det imidlertid ikke som hensiktsmessig å ta et slikt strukturelt grep, men er kjent med at flere institusjoner selv vurderer initiativ til sammenslåinger.

Universitets- og høyskoleloven har ikke bestemmelser om saksgangen ved slike sammenslåinger og enkelte av bestemmelsene om styret fremstår som lite anvendelige i slike situasjoner. Nedenfor foreslås derfor endringer i enkelte bestemmelser for å legge til rette for å håndtere eventuelle sammenslåinger av institusjoner.

2.2 Styreordning og styresammensetning

2.2.1 Gjeldende rett

De statlige universitetene og høyskolene skal ha enten valgt rektor som styrets leder, eller ansatt rektor og ekstern styreleder. Loven gir også anvisning på styrets øvrige sammensetning, jf. § 9-3. Departementet kan i særlige tilfeller fastsette annen styresammensetning, jf. § 9-3 femte ledd. Det er opp til styret selv å fastsette styreordning, og det er ikke bestemmelser som åpner for at departementet i noe tilfelle overprøver styrets beslutning i slike saker.

2.2.2 Departementets forslag

I en sammenslåingsprosess kan det være hensiktsmessig at de fusjonerende institusjonene, for eksempel i overgangsperioder, har ett felles styre som øverste organ. Departementet mener at det bør åpnes for at departementet, i de tilfeller der det vil være aktuelt, kan fastsettes at et slikt styre vil ha myndighet til å binde begge institusjonene både i spørsmål om den løpende driften, om utvikling og strategier og om sammenslåingsprosessen og den fremtidige, fusjonerte institusjonen. I enkelte tilfelle kan det være hensiktsmessig at de fusjonerende institusjonene frem til endelig sammenslåing har hver sin administrasjon, i andre tilfelle kan det være mer hensiktsmessig at de har felles administrasjon fra et tidligere tidspunkt.

Det vises til lovforslaget § 9-3 femte ledd.

2.3 Tjenestetid

2.3.1 Gjeldende rett

Styrets funksjonsperiode ved de statlige universitetene og høyskolene er fire år, med unntak for medlemmene valgt av og blant studentene, jf. § 9-4. Med unntak for § 9-8 om at Kongen i statsråd i særlige tilfelle kan avsette styret, og § 9-4 fjerde ledd om at et styremedlem blir stående inntil nytt styremedlem er valgt selv om tjenestetiden er utløpt, er det ikke bestemmelser i loven som eksplisitt gir departementet adgang til å fastsette annen funksjonsperiode enn fire år. Departementet har imidlertid forutsatt at departementet som overordnet myndighet, har adgang til å prolongere styreperiodene og styremedlemmenes funksjonsperiode i kraft av instruksjonsmyndigheten, jf. Ot.prp. nr. 79 (2003-2004) og Innst.O.nr.48 (2004-2005).

2.3.2 Departementets forslag

Departementet mener det vil være hensiktsmessig at departementets adgang til å prolongere styremedlemmenes tjenestetid kommer til uttrykk i lovteksten. Det foreslås derfor at det lovfestes at departementet i særlige tilfelle kan prolongere styremedlemmenes tjenestetid.

Det vises til lovforslaget § 9-4 femte ledd.

2.4 Beslutning om endring av ledelsesmodell

2.4.1 Gjeldende rett

Styret ved statlige universiteter og høyskoler kan med to tredels flertall bestemme at rektor skal ansettes, jf. universitets- og høyskoleloven § 10-4. Ved Stortingets behandling av ny lov om universiteter og høyskoler, jf. Ot.prp. nr. 79 (2003-2004), ble det fra komiteens side lagt til grunn at kvalifisert flertall vil være nødvendig også dersom styret ønsket å reversere tidligere beslutning om ledelsesmodell eller styresammensetning, jf. Innst. O. nr. 48 (2004-2005). Departementet har lagt til grunn et slikt krav som gjeldende rett.

2.4.2 Departementets forslag

Departementet har ved enkelte anledninger måttet ta stilling til hvilke krav som skal legges til grunn dersom en institusjon som har besluttet å ansette rektor, senere ønsker å gå tilbake til lovens normalmodell med valgt rektor. I tråd med de forutsetningene som ble lagt til grunn ved Stortingets behandling av Ot. prp. nr. 79 (2003-2004), og av hensyn til at denne type organisatoriske beslutninger bør preges av forutsigbarhet og ha bred forankring i styrene, mener departementet det bør fremgå av loven at det kreves minst to tredels flertall i styret for å treffe vedtak om endring av ledelsesmodell også ved overgang fra styringsmodell med ansatt rektor til styringsmodell med valgt rektor.

Det vises til lovforslaget § 10-4 første ledd.

3 Institusjonenes ansvar for norsk fagspråk

3.1 Gjeldende rett

Opphevingen av den tidligere lovbestemmelsen om at undervisningsspråket til vanlig skal være norsk, var en konsekvens av internasjonaliseringen av høyere utdanning. I Ot.prp. nr. 40 (2001-2002) begrunnes opphevingen av bestemmelsen med at dagjeldende bestemmelse om at undervisningsspråket til vanlig skal være norsk, vil kunne være til hinder for at utdanningsinstitusjonene bygger opp fagtilbud på andre språk og ivaretar sitt ansvar for internasjonalisering av norsk utdanning og forskning. Universitets- og høyskoleloven har i dag ikke bestemmelser om institusjonenes ansvar for norsk fagspråk.

3.2 Departementets forslag

Som et overordnet språkpolitisk virkemiddel innenfor forskning og høyere utdanning ønsker regjeringen å lovfeste at universiteter og høyskoler har ansvar for vedlikehold og videreutvikling av norsk fagspråk. det vises i den sammenheng til en den nærmere omtale som er gitt i St. meld. nr. 35 (2007-2008). I odelstingsproposisjon om lovfesting av institusjonenes ansvar for norsk fagspråk vil det bli gjort nærmere rede for hva slik

ansvar mer konkret skal innebære, og hvilke plikter dette vil legge på universitetene og høyskolene. I den sammenheng vil det også være naturlig å omtale forutsetningen om utforming av institusjonstilpassede språkstrategier tuftet på prinsippet om parallellspråkbruk. Kunnskapsdepartementet tar sikte på å involvere Kultur- og kirkedepartementet tett i denne prosessen.

Med forbehold om Stortingets behandling av St.meld. nr. 35 (2007-2008) foreslår departementet at det lovfestes at universiteter og høyskoler har ansvar for vedlikehold og videreutvikling av norsk fagspråk.

Det vises til lovforslaget § 1-5.

4 Innlemming av Arkeologisk museum i Stavanger i Universitetet i Stavanger

4.1 Bakgrunn

Arkeologisk museum i Stavanger innlemmes i Universitetet i Stavanger fra 1. januar 2009. Universitetet i Stavanger får med dette ansvar for å bygge opp, drive og vedlikeholde et museum med vitenskapelige samlinger og publikumsutstillinger. Universitets- og høyskoleloven § 1-4 annet ledd sier at universitetene i Bergen, Oslo, Tromsø og NTNU har et slikt ansvar, og departementet mener derfor at det er hensiktsmessig at Universitetet i Stavanger også nevnes i lovens bestemmelse.

4.2 Departementets forslag

Departementet foreslår at universitets- og høyskoleloven endres slik at det eksplisitt fremgår at Universitetet har et særskilt nasjonalt ansvar for å bygge opp, drive og vedlikeholde museum med vitenskapelige samlinger og publikumsutstillinger.

Det vises til lovforslaget § 1-4 annet ledd.

5 Eksamen ved philosophiae doctor-program (ph.d.)

5.1 Gjeldende rett

Etter universitets- og høyskoleloven § 4-7 første ledd kan styret selv eller institusjonens klagenemnd annullere eksamen eller prøve eller godkjenning av kurs hvis studenten har fusket ved eksamen. Det er imidlertid, etter departementets syn, rettslig uklart om kandidater som er tatt opp til et ph.d.-program (stipendiater) kan sies å omfattes av begrepet "*studenter*" i § 4-7, fordi stipendiater normalt er å betrakte som arbeidstakere ved institusjonen. Tilsvarende usikkerhet knytter seg til bestemmelsens andre ledd, som omhandler annullering av godkjent utdanning eller annullering av fritak for eksamen eller prøve, hvis studenten har oppnådd dette ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden.

Etter § 4-8 tredje ledd kan en student som har opptrådt som beskrevet i § 4-7 første og annet ledd, utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved institusjoner under loven i inntil ett år.

Universitets- og høyskoleloven § 3-9 sier at universiteter og høyskoler skal sørge for at studentenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte.

5.2 Departementets forslag

Doktorgradsutdanningene har utviklet seg slik at det nå er lagt inn flere obligatoriske elementer underveis i programmet, som kurs med en avsluttende eksamen.

Departementet mener at det er behov for at også fusk ved eksamener i løpet av et ph.d.-program omfattes av lovens bestemmelse om fusk.

Departementet foreslår at universitets- og høyskoleloven endres slik at ordet "*studenten*" i § 4-7 første ledd endres til "*kandidaten*". Dette vil åpne for at kandidater som er tatt opp til ph.d.-program omfattes av § 4-7 når det gjelder juks på eksamen på kurs som er en del av ph.d.-utdanningen. Tilsvarende endring foreslås gjort i bestemmelsens andre ledd.

Etter departementets vurdering bør § 4-8, som gir hjemmel til å utestenge en som har fusket, ikke utvides til å omfatte stipendiater. En stipendiat er ansatt ved institusjonen, normalt for en periode på fire år, og ved utestenging vil det skape uklarheter hvilken betydning dette skal ha for ansettelsesforholdet. Departementet mener derfor at i § 4-8 tredje ledd bør ordet "*student*" fortsatt brukes. Hvis en stipendiat har fusket på eksamen på kurs som er en del av ph.d.-utdanningen vil eksamen kunne annulleres etter § 4-7. Videre vil arbeidsgiver kunne fatte vedtak om andre typer reaksjoner i tråd med reglene i tjenestemannsloven §§ 14, 15 og 16.

Departementet foreslår også å endre ordet "*studentenes*" i § 3-9 første ledd til "*kandidatenes*", slik at det kommer klart frem at eksamener og prøver som er en del av et ph.d.-program, omfattes av bestemmelsen.

Selve doktorgradsavhandlingen omfattes ikke av disse reglene i universitets- og høyskoleloven. Reglene for bedømmelse, klage med mer knyttet til avhandlingen, reguleres av forvaltningsloven og institusjonens forskrift for det aktuelle ph.d.-programmet.

Det vises til lovforslaget § 4-7 første og annet ledd, samt § 3-9 første ledd.

6 Bruk av betegnelsen universitetssykehus

6.1 Gjeldende rett

Universitets- og høyskoleloven § 7-2 har bestemmelser om beskyttelse av universiteter og høyskolars egennavn og bestemmelser om sammensatte betegnelser. Betegnelsen universitetssykehus er ikke regulert i loven, men brukes av flere helseforetak. Slik bruk

skjer i dag på bakgrunn av samarbeid med et tilknyttet universitet, men det er ikke etablert retningslinjer for å sikre en enhetlig praksis.

6.2 Departementets forslag

Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet ser behov for å lovfeste prinsippet om at betegnelsen universitetssykehus kan brukes av helseforetak. I henhold til spesialisthelsetjenesteloven § 4-1, jf. forskrift om godkjenning av sykehus og om landsfunksjoner og nasjonale medisinske kompetansesenterfunksjoner ved sykehus, er det krav om at Helse- og omsorgsdepartementet skal godkjenne sykehus. Vilkårene for godkjenning er regulert i dette regelverket. Etter departementenes oppfatning bør denne forskriften endres, slik at sykehus som skal ivareta universitetsfunksjoner heretter må godkjennes som universitetssykehus. Samarbeidsorganene som er etablert mellom helseforetakene og universitetene bør ha en rolle som innstillende organ. Helse- og omsorgsdepartementet vil i samråd med Kunnskapsdepartementet fastsette nærmere retningslinjer og vilkår for godkjenning som universitetssykehus.

Det vises til lovforslaget § 7-2 femte ledd

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslag til endringer av universitets- og høyskoleloven vil ikke medføre økonomiske konsekvenser. Når det gjelder endring av universitets- og høyskoleloven § 2-1, legger departementet til grunn at de her skisserte lovendringene vil ligge innenfor de økonomiske og administrative ressursene NOKUT har til rådighet. Endringene vil medføre at NOKUT i større grad vil ha fokus på utvikling i sitt arbeid, som igjen vil bidra til å forebygge kvalitetssvikt i utdanningen ved institusjonene. Administrativt vil NOKUT således på sikt måtte omjustere sine ressurser internt. Departementet peker på at NOKUT fremover bør planlegge sine lovpålagte evalueringsoppgaver, herunder også oppfølging av dem, slik at ressursene blir utnyttet på en tilfredsstillende måte. Departementet vil i større grad og i samarbeid med NOKUT se nærmere på hvilke nasjonale evalueringer som skal gjennomføres, slik at NOKUT kan planlegge sitt arbeid på en ressursmessig god måte.

8 Forslag til merknader til forslag til endringer i universitets- og høyskoleloven § 2-1

Til første ledd

Bestemmelsen fastsetter at NOKUT er et statlig faglig uavhengig forvaltningsorgan. I begrepet "*statlig forvaltningsorgan*" ligger det at NOKUT er underlagt departementets alminnelige styringsmyndighet i økonomiske og administrative forhold. Videre ligger det i begrepet at departementet gjennom instruksjonsmyndighet kan delegere forvaltningsoppgaver til NOKUT. Begrepet "*uavhengig*" viser til at NOKUT er uavhengig departementet i sine faglige vurderinger, herunder at departementet ikke

kan overprøve NOKUTs faglige vurderinger eller gi NOKUT pålegg i faglige spørsmål ut over det som fastsatt i lov eller med hjemmel i lov.

Til annet ledd

Av bestemmelsen fremgår det at formålet med NOKUTs virksomhet er å føre tilsyn med kvaliteten ved norske institusjoner og å bidra til å stimulere til økt kvalitet i utdanningen ved institusjonene. Formålsbestemmelsen alene pålegger ikke NOKUT spesifiserte oppgaver, men skal være som er rettesnor for NOKUTs arbeid og gjennomføring av lovpålagte oppgaver. Tilsynsbegrepet innebærer ikke et krav om at NOKUT skal føre kontinuerlig og systematisk kontroll med alle de godkjente institusjonene og studietilbudene, men at NOKUT i utgangspunktet på eget initiativ og faglig grunnlag må vurdere hvilke tiltak som er hensiktsmessige å iverksette. I formålsbestemmelsen er det ikke knyttet konkrete oppgaver til NOKUTs rolle i å bidra til ”å stimulere til økt kvalitet i utdanningen ved institusjonene”. Denne presiseringen vil imidlertid gjelde generelt for NOKUTs arbeid. Det kan for eksempel skje ved at NOKUT formidler sin kunnskap til institusjonene, følger opp evalueringer på en forbedrings- og utviklingsorientert måte mv. Videre er det nær sammenheng mellom å føre tilsyn, og å bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningen ved institusjonene.

Til tredje ledd

Bestemmelsen fastsetter NOKUTs oppgaver, og innholdsmessig er det en videreføring av universitets- og høyskoleloven § 2-1. Bestemmelsen nevner NOKUTs sentrale tilsynsoppgaver, herunder evaluering av institusjonenes system for kvalitetssikring, akkreditering av institusjoner og av studietilbud og revidering av gitt akkreditering. I tillegg fremgår det av bestemmelsen at NOKUT skal gi generell godkjenning av utdanning fra institusjoner som ikke går inn under universitets- og høyskoleloven. Bestemmelsen er ikke utømmende, jf. § 2-1 fjerde ledd.

Til fjerde ledd

Bestemmelsen åpner for at NOKUT kan gjennomføre andre tiltak enn de som er nevnt i tredje ledd, som er i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet. Dette kan være særlig andre, mindre omfattende, inngripende og ressurskrevende tiltak enn de som fremgår av bestemmelsens tredje ledd. Eksempelvis kan NOKUT igangsette undersøkelser ved enkelte av institusjonene eller av enkelte studier som ikke karakteriseres som evalueringer, be enkelte institusjoner om nærmere redegjørelse av forhold ved institusjonen, be institusjonene rette opp forhold mv. Bestemmelsen skal gi NOKUT et bredt spekter av virkemidler i sitt arbeid for å kontrollere og føre tilsyn med kvaliteten av utdanningen, samt å bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningen ved institusjonen. Vilåret for å igangsette andre tiltak er at virkemidlene er i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet, jf. universitets- og høyskoleloven § 2-1 første ledd.

Til femte ledd

Bestemmelsen fastsetter at NOKUT skal søke å bistå institusjonene i deres utviklingsarbeid. ”Utviklingsarbeid” omfatter mer enn institusjonens kvalitetsarbeid, herunder utvikling av institusjonelle og akademiske forhold ved institusjonen. At NOKUT ”skal søke å bistå” institusjonene i deres utviklingsarbeid pålegger ikke

NOKUT en klar plikt til å yte bistand til institusjonene, men at NOKUT i større grad skal gi institusjonene råd og dele sin kunnskap med institusjonene. Bistanden vil for eksempel kunne være rådgivning der institusjonene henvender seg til NOKUT, generell rådgivning til sektoren mv. Bestemmelsen må ses i sammenheng med formålet med NOKUTs virksomhet, herunder å bidra til å stimulere til økt kvalitet av utdanningen.

Til sjette, syvende og åttende ledd

Bestemmelsene er en videreføring av universitets- og høyskoleloven § 2-1 annet ledd bokstav e, fjerde og femte ledd.

9 Forslag til endringer i universitets- og høyskoleloven

§ 1-4 skal lyde:

(2) Universitetet i Bergen, Universitetet i Oslo, Universitetet i Tromsø, Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet og *Universitetet i Stavanger* har et særskilt nasjonalt ansvar for å bygge opp, drive og vedlikeholde museer med vitenskapelige samlinger og publikumsutstillinger.

§ 1-5 skal lyde:

Universiteter og høyskoler har ansvar for vedlikehold og videreutvikling av norsk fagspråk.

§ 2-1 skal lyde:

(1) NOKUT er et faglig uavhengig statlig forvaltningsorgan.

(2) Formålet med NOKUTs virksomhet er å føre tilsyn med kvaliteten ved norske institusjoner som tilbyr høyere utdanning og fagskoleutdanning, og bidra til å stimulere til økt kvalitet i utdanningstilbudene ved institusjonene.

(3) I NOKUTs tilsynsarbeid etter denne lov skal NOKUT evaluere institusjonenes system for kvalitetssikring, akkreditere institusjoner og studietilbud, revidere gitt akkreditering, samt gi generell godkjenning av utdanning fra institusjoner som ikke går inn under denne lov.

(4) NOKUT kan benytte seg av andre virkemidler og gjennomføre andre tiltak enn de som fremgår av tredje ledd, som er i tråd med formålet med NOKUTs virksomhet.

(5) I sitt arbeid bør NOKUT søke å bistå institusjonene i deres utviklingsarbeid.

(6) NOKUT skal gjennomføre evalueringer av betydning for å kunne bedømme kvaliteten i høyere utdanning. Departementet kan pålegge organet å foreta slike evalueringer.

(7) Alle evalueringer som foretas av NOKUT er offentlige, og NOKUT skal bidra til at disse gjøres kjent.

(8) NOKUTs vedtak overfor private institusjoner kan i forskrift unntas fra bestemmelsene om klage i forvaltningsloven kap. VI.

§ 3-9 skal lyde:

(1) Universiteter og høyskoler skal sørge for at *kandidatenes* kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte. Vurderingen skal også sikre det faglige nivå ved vedkommende studium. Det skal være ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningene.

§ 4-7 skal lyde:

(1) Styret selv eller institusjonens klagenemnd, jf. § 5-1, kan annullere eksamen eller prøve eller godkjenning av kurs hvis *kandidaten*

a) ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden har skaffet seg adgang til å gå opp til vedkommende eksamen eller prøve, eller til å delta i vedkommende kurs, eller

b) har forsøkt å fuske eller forsettlig eller grovt uaktsomt har fusket ved avleggelsen av, eller forut for endelig sensur av, vedkommende eksamen eller prøve, eller under gjennomføringen av vedkommende kurs.

(2) Styret selv eller institusjonens klagenemnd, jf. § 5-1, kan annullere godskriving eller godkjenning av utdanning, eller fritak for eksamen eller prøve, hvis *kandidaten* har oppnådd dette ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden.

§ 7-2 skal lyde:

(5) *Betegnelsen universitetssykehus kan bare benyttes av virksomhet som er godkjent som universitetssykehus etter nærmere regler fastsatt med hjemmel i spesialisthelsetjenesteloven § 4-1.*

(6) Den som i strid med bestemmelsene i denne paragraf forsettlig eller uaktsomt bruker en vernet institusjonsbetegnelse, kan straffes med bøter.

§ 9-3 skal lyde:

(5) Departementet kan i særlige tilfeller fastsette annen styresammensetning eller *styreordning* enn bestemt i første ledd eller fastsatt etter andre eller tredje ledd.

§ 9-4 skal lyde:

(5) *Departementet kan i særlige tilfelle forlenge styremedlemmenes tjenestetid.*

§ 10-4 skal lyde:

(1) Styret kan vedta at rektor skal ansettes på åremål. Slikt vedtak må treffes med tilslutning av minst to tredeler av styrets medlemmer. *Vedtak om at rektor skal ansettes på åremål kan omgjøres gjennom vedtak med tilslutning av minst to tredelav av styrets medlemmer.*

(2) Styret selv foretar utlysning og ansettelse av rektor. Ansettelsesprosessen må sikre at rektor har faglig og ledelsesmessig legitimitet, og at studentene og de ansatte blir hørt. Styret bestemmer om det skal foretas innstilling og hvem som skal innstille.